

Er was eens een heel lief molletje. Het molletje woonde met haar ouders en broers in een fijne gang en ze was heel gelukkig totdat moeder mol overleed. Maar het molletje was flink en zette haar schouders eronder en zorgde, en zorgde dat het lieve lust was. Ze poetste de gang waarin de mollen woonden elke dag grondig, kookte molleneten en deed de mollenwas.

Het molletje groeide op tot een beeldschone jongvolwassen mol en trouwde met een mannenmol die bijna dezelfde naam had, daaraan herkenden ze elkaar.

Ze bleven in dezelfde mollengang wonen en de mol boende de gang, kookte molleneten en deed de mollenwas en samen met haar mollenman kreeg ze drie kleine molletjes. Ze waren heel gelukkig totdat er zorgen waren om het middelste mollenkind. Gelukkig kwam alles weer goed, maar tot grote schrik en nóg groter verdriet verongelukte het middelste mollenkind. Vader mol en moeder mol waren ontroostbaar, maar moesten én wilden ook verder.

Moedermol pakte haar verdriet in een zwart papiertje, zo viel het verdriet niet zo op in de donkere mollengang. Maar ze kwam het natuurlijk wel iedere dag tegen.

Moedermol leefde dapper verder, poetste de mollengang, kookte molleneten en deed de mollenwas. Ze bezocht wel eens een andere gang of kreeg buurmollen op bezoek, maar de glans van haar leven was eraf.

In de loop van haar leven viel er nog veel meer verdriet in het zwarte papier in te pakken. Haar mollenman overleed, de mollenbroers en een mollenschoonzoon.

Maar er was ook goed nieuws. De kinderen van moedermol kregen kinderen en ook zij kregen weer kleine molletjes. Moedermol was dankbaar en het was net of er telkens straaltjes daglicht de gang inschenen als zij één van hen zag.

Op een dag was de oude mol, want inmiddels was zij al heel oud geworden, moe. Ze trok zich terug en zei: 'ik hoef het daglicht niet meer te zien en al het verdriet in het zwarte papier valt mij zwaar.'

Gelukkig mocht ze gaan en nu is ze in de mollenhemel en daar ziet ze alle mollen van wie ze eerder afscheid moest nemen, weer terug.

Het zwarte papier met daarin haar verdriet, blijft achter en kan worden weggegooid, de glans in haar oogjes is terug.

En het molletje hemelde nog lang en gelukkig.